

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Plămădeală Ghenadie,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chisinau, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Dorofeev Stanislav XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 17.05.2019 – 05.03.2021;

Instanța de apel: 05.04.2021 – 14.09.2021;

Instanța de recurs: 09.12.2021 – 27.06.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 martie 2021, Dorofeev Stanislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și s-a încetat procesul pornit în privința acestuia în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, din motivul intervenției prescripției tragerii la răspundere penală prevăzută de art. 60 Cod penal.

S-a încasat suma de 1680 lei (o mie șase sute optzeci lei) cu titlu de cheltuieli judiciare de la Dorofeev Stanislav.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18.11.2020, a fost respinsă cererea avocatului Pruteanu Vasile, în interesele inculpatului de încetare a procesului penal în privința lui Dorofeev Stanislav pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, prima instanță a constatat că, la data de XXXXX, în incinta IP Râșcani al DP mun. Chișinău, pe str. Miron Costin 5/1, de la cet. Dorofeev Stanislav, au fost ridicate două fragmente de blister cu inscripția „Subutex 8mg” fără pastile în interior și 7 pastile de formă ovală cu inscripția „B8”.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 07.05.2018, în cele 7 pastile de culoare albă și formă ovală ce au ștanțat pe o parte „B8” și în urmele de substanță din cele două fragmente de blistere cu imprimeul „Subutex 8 mg”, ridicate de la Dorofeev Stanislav, se conține - buprenorfin, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Masa pastilelor ce conțin substanța psihotropă constituie în total 2,737 g.

Conform datelor din literatura de specialitate, cantitatea substanței psihotrope constituie 0,056g. Conform listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de buprenorfin între 0,005g - 0,25g constituie proporții mari.

Acțiunile lui Dorofeev Stanislav au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, adică, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de instrăinare, anume procurarea și păstrarea ilegală a drogurilor, etnobotanicilor și analoagelor acestora, săvârșită în proporții mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18.11.2020, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie emisă o sentință de încetare a procesului penal în privința lui Dorofeev Stanislav pe motiv ca există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, a invocat că:

- încheierea din 18.11.2020 este neîntemeiată, deoarece reieșind din conținutul acesteia, instanța de judecată nici nu a intrat în esența cererii, susține că a comis o eroare de drept, ce a avut drept urmare emiterea unui act ilegal;

- la 13.02.2018 în cadrul dosarului penal XXXXX, instrumentat de OUP Rîșcani, prin ordonanță au fost ridicate de la Dorofeev Stanislav 7 pastile B8 (doar la XXXXX în privința lui Dorofeev Stanislav pe acest caz a fost pornită urmărirea penală nr. XXXXX pe art. 217 alin. (2) Cod penal, la materialele acestuia fiind anexate probele materiale acumulate în cadrul dosarului cu nr. XXXXX: ordonanța de ridicare și procesul verbal de ridicare a pastilelor din XXXXX și raportul de expertiză din XXXXX potrivit concluziilor căruia masa pastilelor, ridicate de la Dorofeev Stanislav, constituie 2,737 g, în acestea se conțin 0,056 g de substanță psihotropă buprenorfin.);

- la XXXXX de OUP Rîșcani pe cazul depistării la Dorofeev Stanislav a substanței psihotrope buprenorfin a fost pornită urmărirea penală XXXXX pe art. 217 alin. (2) Cod penal, iar la XXXXX lui Dorofeev Stanislav i-a fost înaintată învinuirea pe art. 217 alin. (2) Cod penal;

- calitatea de bănuț Dorofeev Stanislav a căpătat-o în cadrul dosarului penal XXXXX la XXXXX, când în privința acestuia a fost efectuată acțiunea procesuală -

ridicarea pastilelor prin procesul-verbal de ridicare (f.d. 16-17), sau cel târziu, la XXXXX când a fost efectuată o altă măsură procesuală când a fost întocmit raportul de expertiză (f.d. 18 - 24), potrivit concluziilor căruia pastilele, ridicate de la Dorofeev S., conțin substanța psihotropă buprenorfin;

- la XXXXX, adică la 1 an 2 luni și 16 zile din data efectuării în privința sa a primei acțiuni procesuale și la 11 luni și 19 zile din data efectuării celei de doua acțiuni procesuale (chiar dacă acestea au fost efectuate în cadrul unui alt dosar penal), de procuror a fost emisă și adusă la cunoștință ordonanța de punere a lui Dorofeev Stanislav sub învinuire (f.d. 34) pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) Cod penal;

- făcând trimitere la art. 24 Cod de procedură penală, art. 63 Cod de procedură penală și art. 230 Cod de procedură penală, consideră că nerespectarea termenului de trei luni duce pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat - se rezumă că ordonanța din XXXXX de punere sub învinuire a lui Dorofeev S. este nulă;

- potrivit sentinței, apărătorul inculpatului și inculpatul, au pledat pentru adoptarea unei sentințe de încetare, din motiv ca a trecut termenul de prescripție, însă de fapt, partea apărării a optat, în primul rând, pentru emiterea unei sentințe de încetare a procesului penal pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, și numai, în rândul doi, să-l libereze pe inculpat de pedeapsă pe motivul expirării termenului de prescripție, deoarece partea acuzării a solicitat privarea de libertate a inculpatului;

- emițând încheierea de respingere a cererii de încetare a procesului penal și adoptând ulterior sentința, prin care inculpatul a fost liberat de răspundere penală, instanța de judecată în mod vădit a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, principiul legalității procesului penal, manifestându-și în așa fel părtinirea în favoarea unei părți în proces.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, a fost admis apelul, casată sentința și încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18.11.2020 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A fost încetat procesul penal în privința lui Dorofeev Stanislav în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că procesul penal în privința lui Dorofeev Stanislav în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, urmează a fi încetat în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) din Cod de procedură penală, potrivit căruia

se adoptă o sentință de încetare a procesului penal dacă există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În continuare, instanța de apel a stabilit că, la XXXXX în cadrul dosarului penal 2017020313, instrumentat de OUP Rîșcani, prin ordonanță au fost ridicate de la Dorofeev Stanislav, 7 pastile B8, însă, doar la XXXXX în privința lui Dorofeev Stanislav pe acest caz a fost pornită urmărirea penală nr. XXXXX pe art. 217 alin. (2) Cod penal, la materialele acestuia fiind anexate probele materiale acumulate în cadrul dosarului cu nr. XXXXX: ordonanța și procesul verbal de ridicare a pastilelor din XXXXX, precum și raportul de expertiză din XXXXX, unde potrivit concluziilor masa pastilelor, ridicate de la Dorofeev Stanislav, constituie 2,737g și în acestea se conțin 0,056g de substanță psihotropă buprenorfin și doar la data de XXXXX de OUP Rîșcani pe cazul depistării la Dorofeev Stanislav a substanței psihotrope buprenorfin a fost pornită urmărirea penală XXXXX pe art. 217 alin. (2) Cod penal, iar la XXXXX lui Dorofeev Stanislav i-a fost înaintată învinuirea pe art. 217 alin. (2) Cod penal (f.d.21-24).

Calitatea de bănuit Dorofeev Stanislav a căpătat-o în cadrul dosarului penal XXXXX la XXXXX, când în privința acestuia a fost efectuată acțiunea procesuală - ridicarea pastilelor prin procesul-verbal de ridicare (f.d. 16, 17), sau într-o altă ordine de idei la 07.05.2018 când a fost efectuată o altă măsură procesuală - întocmit raportul de expertiză (f.d. 18-24), potrivit concluziilor căruia pastilele, ridicate de la Dorofeev Stanislav, conțin substanța psihotropă buprenorfin.

La XXXXX lui Dorofeev Stanislav i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal, adică peste 1 an 2 luni din XXXXX când a fost efectuată ridicarea a două fragmente de blistere cu inscripția „Subutex 8mg” fără pastile în interior și 7 pastile de formă ovală cu inscripția „B8” de la domiciliu Doroftei Stanislav, domiciliat pe str. XXXXX, apr.XX, or. XXXX în baza procesului verbal de ridicare sau chiar și peste 11 luni din data efectuării celei de doua acțiuni procesuale, cu toate că potrivit materialelor cauzei se constată că aceste acțiuni au fost efectuate în cadrul unui alt dosar penal.

A menționat instanța de apel că, din cele constatate rezultă, că cauza dată a fost pornită concret asupra lui Dorofeev Stanislav, deoarece există o bănuială rezonabilă că anume dânsul a comis infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogiilor acestora, fără scop de înstrăinare, în proporții mari.

Iar ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit în sensul dispoziției art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, a fost considerată acea ordonanță în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la pornirea urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, în speța dată această persoană fiind Dorofeev Stanislav, însoțită de calificarea juridico-penală a faptei art. 217 alin. (2) Cod penal.

Prin aceasta organul de urmărire penală oficializează suspiciunile existente privind săvârșirea unei infracțiuni concrete de către o persoană deja determinată, iar în continuare toate acțiunile organului sunt îndreptate spre acumularea de probe întru confirmarea vinovăției acesteia.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că, ordonanța de punere sub învinuire a lui Dorofeev Stanislav din 26 aprilie 2019, este emisă cu încălcarea termenului de înaintare a învinuirii și este expus într-o manieră care exclude apariția suspiciunilor față de alte persoane decât Dorofeev Stanislav și de la care la data de XXXXX prin ordonanța și procesul verbal de ridicare, în temeiul cauzei penale XXXXX (f.d. 16-17), în incinta IP Râșcani al DP mun. Chișinău, pe str. Miron Costin 5/1, au fost ridicate două fragmente de blister cu inscripția „Subutex 8mg” fără pastile în interior și 7 pastile de formă ovală cu inscripția „B8”, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 07.05.2018, conțin - buprenorfin, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope.

În cazul în care față de o persoană există bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procesuale, iar în cazul dat, sunt efectuate deja două acțiuni procesuale cum este procesul verbal de ridicare din XXXXX și raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 07.05.2018, se constată că au fost create niște repercusiuni asupra situației persoanei, în acest caz, organele de urmărire penală aveau obligația de a recunoaște în calitate de bănuț în decurs de 5 zile din momentul primei acțiuni procedurale, însă nu peste un an și două luni.

În final a conchis că, calitatea de bănuț în privința lui Dorofeev Stanislav i-a fost atribuită acestuia din momentul constatării faptei, adică, din 13 februarie 2018 și a expirat de drept la 15 martie 2018, data la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-i înainteze învinuirea lui Dorofeev Stanislav sau să-l scoată de sub urmărirea penală.

În speță, înaintarea învinuirii a fost efectuată cu depășirea termenului legal, or, calitatea de bănuț în privința lui Dorofeev Stanislav expirase de drept la data de 15 martie 2018, pe când acesta a fost recunoscut în calitate de bănuț abia la 26 aprilie 2019 (f.d. 28) și tot la aceeași data XXXXX, pe aceeași faptă constatată la data de XXXXX, fiindu-i înaintată învinuirea (f.d. 33).

Într-o astfel de interpretare, a menționat că ordonanța procurorului din 26 aprilie 2019 prin care Dorofeev Stanislav a fost recunoscut în calitate de bănuț, este lovită de nulitate absolută, iar actele și acțiunile organului de urmărire penală efectuate după expirarea termenului legal de ținere a persoanei în calitate de bănuț, sunt nule.

Ca urmare, instanța de apel a constatat că ordonanța procurorului din 26 aprilie 2019 contravine legii procesual-penale și interpretările Curții Constituționale date în hotărârile sale, care reieșind din stipulările art. 7 alin. (6) Cod de procedură

penală sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală și pentru instanțele de judecată.

Referitor la cheltuielile judiciare, instanța de apel a reținut din materialele cauzei penale (vol. II., f.d. 80) că, pe dosar penal examinat, cheltuielile judiciare înaintate constituie suma de 1680 lei, estimate în baza raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 07.05.2018 (f.d. 18-24).

Aționând în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, a considerat necesar de a trece cheltuielile de judecată invocate în Rechizitoriu, în contul statului, or, există circumstanțe care exclude tragerea la răspundere penală a lui Dorofeev Stanislav.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chisinau, Devder Djulieta, prin care invocând incidența pct. 6) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței Judecătoriei mun. Chișinău sediul Buiucani din 05 martie 2021 în privința lui Dorofeev Stanislav, deoarece apelul avocatului declarat în interesele inculpatului greșit a fost admis.

5.1. În susținerea recursului procurorul invocă că:

- motivarea soluției instanței de apel privind încetarea procesului penal, în legătură cu faptul că s-au stabilit circumstanțe care exclud posibilitatea tragerii la răspundere penală, este expusă într-o formulă vagă, neclară, iar prin această inactivitate instanța de apel a încălcat exigențele art. 414 Cod de procedură penală;

- în ce privește argumentele instanței de apel privind nulitatea actelor procedurale - ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț a lui Dorofeev Stanislav, ulterior punerea sub învinuire, a indicat că, la XXXXX în cadrul dosarului penal XXXXX, instrumentat de OUP Rîșcani, prin ordonanță au fost ridicate de la Dorofeev Stanislav 7 pastile B8;

- cauza penală cu nr. XXXXX, (f.d. 6, vol. I), a fost disjunsă din cauza penală nr. XXXXX, iar în partea dispozitivă a acesteia, procurorul Pavlovschi Octavian din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău oficiul Rîșcani a dispus pornirea urmăririi penale, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, de către Ioncu Oleg, specificând totodată în partea constatatoare, precum din actul de sesizare și a materialelor acumulate, rezultă că mai multe persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor și analogilor acestora, au comercializat lui Ioncu Oleg substanțe psihotrope, în acest sens procurorul indicând precum urmează a fi stabilite persoanele implicate în circulația ilegală a substanțelor narcotice, fără ca să dispună pornirea urmăririi penale în privința unor persoane determinate;

- pornirea urmăririi penale pe cauza penală nr. XXXXX, ulterior și disjungerea dosarului penal XXXXX, reprezintă momentul incipient al acestei etape a procesului,

care a avut la bază doar o bănuială rezonabilă de comitere a unei infracțiuni și implică efectuarea ulterioară acțiunilor de urmărire penală, în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, a confirmării sau a infirmării bănuielii despre săvârșirea infracțiunii și a identificării unui cerc de persoane vinovate de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal;

- la 18.04.2019 în privința lui Dorofeev Stanislav pe acest caz a fost pornită urmărirea penală nr. XXXXX, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la materialele acestuia fiind anexate probele materiale acumulate în cadrul dosarului cu nr. XXXXX: ordonanța de ridicare și procesul verbal de ridicare a pastilelor din 13.02.2018 și raportul de expertiză din 07.05.2018 potrivit concluziilor căruia masa pastilelor, ridicate de la Dorofeev Stanislav, constituie 2,737g, în acestea se conțin 0,056g de substanță psihotropă buprenorfina);

- cauza penală de învinuire a lui Dorofeev Stanislav derivă din cauzele penale cu nr. XXXXX, disjunsă din cauza penală nr. XXXXX, or inițial organul de urmărire penală a dispus pornirea urmăririi penale *in rem*, în privința faptului și nu *in personam*, la perioada respectivă organul de urmărire penală cunoscând doar despre activitatea ilegală a unui grup de persoane nestabilite, care comercializau droguri unui cerc de consumatori (Oleg Ioncu), nu și despre membrii acestei reuniuni, făptașii și respectiv o parte din beneficiarii/consumatorii nefiind identificați;

- potrivit instrucțiunii privind evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni(precit.), dacă în cadrul cauzei penale a fost stabilită o nouă infracțiune, organul de urmărire penală ori procurorul care exercită urmărirea penală în cauza dată, prin raport, la care anexează originalul sau copii (după situație) materialele ce confirmă infracțiunea dată se autosesizează, procedând ulterior conform alin.(3), art. 262 și alin.(2) art. 274 Cod de procedură penală;

- pornirea urmăririi penale în privința lui Dorofeev Stanislav a fost condiționată de faptul că, la data de 13 februarie 2018, în incinta IP Râșcani al DP mun. Chișinău, pe str. Miron Costin 5/1, de la acesta au fost ridicate două fragmente de blister cu inscripția „Subutex 8mg” fără pastile în interior și 7 pastile de formă ovală cu inscripția „B8”, fapte ce derivă din activitatea criminală care se investiga în cadrul cauzelor penale nr. XXXXX și respectiv XXXXX, or din circumstanțele constatate ulterior, se reține că inculpatul la XXXXX, a procurat și păstrat ilegal droguri în proporții mari;

- conform probelor administrate la etapa urmăririi penale, au fost stabilite și individualizate acțiunile inculpatului Dorofeev Stanislav, datorită cărui fapt acțiunile acestuia au fost încadrate juridic de către procuror în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, și anume: *Circulația ilegală a drogurilor etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, acțiuni materializate prin procurarea și păstrarea ilegală a drogurilor, etnobotanicilor și analoagelor acestora, săvârșită în proporții mari;*

- deși inițial prin ordonanța de pornire a urmăririi penale din 29.11.2016, organul de urmărire penală dispune declanșarea procesului penal, pe faptul activității infracționale privind punerea în circulație a substanțelor narcotice, nu a putut identifica persoanele implicate în această activitate, rolul fiecăruia etc, ca mai apoi la data de 18.04.2019 de OUP Rîșcani pe cazul depistării la Dorofeev Stanislav a substanței psihotrope buprenorfin, a fost pornită urmărirea penală către XXXXX pe art. 217 alin. (2) Cod penal;

- respectiv, calitatea de bănuít Dorofeev Stanislav a căpătat-o nu în cadrul dosarului penal XXXXX la 13.02.2018, când în privința acestuia a fost efectuată acțiunea procesuală - ridicarea pastilelor prin procesul-verbal de ridicare, după cum a reținut eronat colegiul penal, dar deopotrivă la data de la 26.04.2019 când lui Dorofeev Stanislav i s-a adus la cunoștință în mod oficial, ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuít și informația despre drepturile prevăzute la articolul 64 CPP (f.d.28-29 VI), la aceeași dată fiindu-i înaintată învinuirea cu respectarea exigențelor art. 281, 282 CPP;

- consideră a fi incertă soluția pronunțată de către instanța de apel, care indică la încălcarea termenilor de ținere în calitate de bănuít a lui Dorofeev Stanislav specificând precum că calitatea acestuia a început din 13.02.2018 și a expirat de drept la 15 martie 2018, fără a indica concret cum a fost calculat acest termen de 33 zile, reieșind din dispozițiile cărei norme procesual penale a dedus că acest termen a fost omis.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând conținutul recursului, Colegiul reține că de către recurent au fost invocate în calitate de temei de drept pentru casarea deciziei recurate, prevederile art.

427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției este expus neclar.*

În lumina jurisprudenței CtEDO, motivarea unei hotărâri judecătorești are în mod deosebit scopul de a demonstra părții că a fost ascultată și astfel să contribuie la o mai bună acceptare a deciziei (hotărârea Taxquet versus Belgia), obligația instanțelor naționale de a-și motiva deciziile, neputând fi înțeleasă ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, or numai întrebările cele mai importante pentru rezultatul procesului necesită un răspuns special în hotărâre (hotărârea Van de Hurk versus Olanda).

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției este expus neclar*, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la examinarea cauzei nu a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, nu a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, ba mai mult pronunțând o soluție diametral opusă, nu a motivat-o suficient prin prisma normelor de drept lipsind cu desăvârșire propria apreciere a circumstanțelor cauzei, aceasta limitându-se la preluarea unor argumente din cererea de apel ceea ce în opinia Colegiului indică la nerezolvarea fondului cauzei, constituind o eroare de drept incidentă pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, nefiind oferite răspunsuri la toate chestiunile importante pentru justa soluționare a cauzei.

Pe cale de consecință, erorile admise de către instanța ierarhic inferioară nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al

pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit dispozitivului sentinței (*pct. 1., 2. din decizie*), prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Dorofeev Stanislav a fost de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și a încetat procesul pornit în privința acestuia în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, din motivul intervenției prescripției tragerii la răspundere penală prevăzută de art. 60 Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă 1) lipsește plângerea părții vătămate, plângerea a fost retrasă sau părțile s-au împăcat; 2) a intervenit decesul inculpatului; 3) persoana nu a atins vârsta pentru tragere la răspundere penală; 4) există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă; 5) există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal; 6) există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală; precum și 7) în cazurile prevăzute în art. 54-56 din Codul penal.

Însă, prima instanță a dispus încetarea procesului penal în cauza penală în privința lui Dorofeev Stanislav, din motivul intervenției prescripției tragerii la răspundere penală prevăzută de art. 60 Cod penal.

Astfel, se reține că, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, se atestă că prima instanță de fapt a reținut greșit drept temei de încetare a procesului penal, prevederile art. 60 Cod penal - *interoenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală*, or în acest context instanța de recurs ține să accentueze, că conform art. 60 alin. (1) Cod penal, persoana *se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii* a expirat termenul de prescripție.

Potrivit art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită și constatată printr-o *hotărâre judecătorească de condamnare definitivă*.

Potrivit art. 389 alin. (1), (4) pct. 3), (6) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată* prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. *Sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.* La adoptarea

sentinței *de condamnare cu liberarea de pedeapsă*, instanța argumentează în baza căror temeieri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.

Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), 4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate *constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală*, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, *dar îl liberează de pedeapsă* pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

Prin urmare se constată că, prima instanță concluzionând divergent că: *„Se încetează procesul penal în cauza penală de învinuire a lui Dorofeev Stanislav în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, din motioul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală”, nu a respectat procedura de aplicare a prescripției tragerii la răspundere penală a persoanei inculpate, enunțată supra (art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală).*

Ori, este absolut neclar ce sentință a pronunțat - de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, nereabilitare, sau o sentință de condamnare, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele ambelor categorii de asemenea hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În continuare, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeierile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări.*

Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*) nu s-a expus asupra încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18.11.2020, care a fost atacată împreună cu sentința de avocatul Pruteanu Vasile, în interesele inculpatului. Totodată, pronunțând soluția de încetare a procesului penal în privința lui Dorofeev Stanislav în baza art. 217 alin. (2) Cod penal pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, prin prisma art. 63 Cod de procedură penală, nu a adus o argumentare temeinică a dispozițiilor art. 63 alin. (2), pct. 3) Cod de procedură penală în coroborare cu prescripțiile dictate de art. 251 Cod de procedură penală.

La acest capitol, Colegiul atrage atenția asupra faptului că, potrivit art. 63 alin. (2), pct. 3) Cod de procedură penală, persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi – mai mult de 6 luni.

Iar conform art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act. Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștința de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Astfel, la data de 29 noiembrie 2016 de către organul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, a fost pornită urmărire penală pe cauza

nr. XXXXX, conform semnelor componente de infrațiune prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Ulterior, prin ordonanța din 14 decembrie 2016, s-a dispus disjungerea din materialele cauzei penale nr. XXXXX, a actelor procesuale *în privința persoanelor neidentificate, pe faptul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice și psihotrope în scop de înstrăinare, prin înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, săvârșită de două sau mai multe persoane, în proporții mari, cu pornirea unei cauze penale nr. XXXXX, în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.*

În continuare, în urma efectuării acțiunilor de urmărire penală, la **13 februarie 2018**, prin ordonanța și procesul verbal de ridicare de la cet. Dorofeev Stanislav, au fost ridicate două fragmente de blister cu inscripția „Subutex 8mg” fără pastile în interior și 7 pastile de formă ovală cu inscripția „B8”. Conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 07.05.2018, în cele 7 pastile de culoare albă și formă ovală ce au ștanțat pe o parte „B8” și în urmele de substanță din cele două fragmente de blistere cu imprimeul „Subutex 8 mg”, se conține - buprenorfin, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Masa pastilelor ce conțin substanța psihotropă constituie în total 2,737 g. Conform datelor din literatura de specialitate, cantitatea substanței psihotrope constituie 0,056g.

Așadar, avînd ca reper consecutivitatea circumstanțelor descrise mai sus, Colegiul constată că, de la data începerii urmăririi penale pe cauza penală *nr. XXXXX - 29 noiembrie 2016* și până la **13 februarie 2018**, când de către organul de urmărire au fost întreprinse acțiuni procesuale în care prin ordonanța și procesul verbal de ridicare de la cet. Dorofeev Stanislav, au fost ridicate două fragmente de blister cu inscripția „Subutex 8mg” fără pastile în interior și 7 pastile de formă ovală cu inscripția „B8”, Dorofeev Stanislav în cadrul cauzei penale respective nu a avut calitate de bănuît.

La acest capitol, Colegiul menționează că persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuît prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: *procesul-verbal de reținere; ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive/neprivative de libertate; ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît*, deci, legiuitorul a stabilit expres și exhaustiv cele trei actele procedurale prin care persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuît, iar ordonanța de începere a urmăririi penale nu face parte din acestea.

Recunoașterea calității de bănuît se aplică în interesul persoanei, pentru apărarea sa, persoana dobîndind astfel drepturi suplimentare reglementate prin art. 64 Cod de procedură penală, unul dintre care este *„să știe de ce este bănuît și în legătură cu aceasta, imediat după reținere sau după ce i s-a adus la cunoștință hotărîrea despre aplicarea măsurii preventive sau recunoașterea în calitate de bănuît, să fie informat în prezenta apărătorului, în limba pe care o înțelege, despre conținutul bănuielii și despre încadrarea juridică a faptelor infracționale de săvârșirea cărora este suspectat”*.

În acest context, Colegiul reține și Decizia CtEDO pe cazul Padin Gestoso contra Spaniei, în care Curtea a constatat că, cu toate că au fost dispuse realizarea câtorva măsuri de anchetă în 1989, urmărirea penală a fost începută în 1990, până la momentul începerii urmăririi penale și arestării reclamantului, situația sa nu a fost direct afectată de investigațiile dispuse de către judecătorul de instrucție, în consecință, nefiind afectat de vreo măsură cu caracter penal până la acel moment, reclamantul nu avea calitatea de acuzat în sensul art. 6, cererea fiind respinsă de Curte ca nefondată.

În continuare, din lucrările dosarului se reține că, potrivit raportului sesizare din data de 17 aprilie 2019, în baza actelor administrate în cadrul procesului penal, s-a constatat *bănuiala rezonabilă* că în acțiunile persoanei respective, sunt prezente elementele infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, în proporții mari*. Respectiv, prin ordonanța de pornire a urmăririi penale din 18 aprilie 2019 (f.d.1), s-a dispus pornirea urmăririi penale conform semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, *pe faptul circulației ilegale a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții mari (nr. XXXXX)*.

Ulterior, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț din 26 aprilie 2019, Dorofeev Stanislav a fost recunoscut în calitate de bănuț pe cauza penală XXXXX, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere aceste chestiuni, Colegiul constată că situația lui Dorofeev Stanislav prin ordonanța de pornire a urmăririi penale *in rem* (nr. XXXXX din 29 noiembrie 2016) nu a fost afectată nici într-un fel, în privința lui nu au fost efectuate careva acțiuni de urmărire penală sau măsuri speciale de investigație, mai mult ca atât potrivit practicii CtEDO, *„persoana obține calitatea de acuzat odată cu aducerea la cunoștință a actului procesual corespunzător”*.

În context, se accentuează, că potrivit jurisprudenței CtEDO, pentru a anula ordonanța de punere sub învinuire din motivul că a expirat termenul de menținere în calitate de bănuț atribuit prin alte acte procedurale decât cele prevăzute în art. 63 alin. (1) pct. 1) - 3) Cod de procedură penală, instanțele naționale trebuie să stabilească că sunt întrunite *cumulativ* 3 condiții:

- existența unei *„acuzății în materie penală”*;
- notificarea oficială despre această acuzație (cu categoriile stabilite în art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, această condiție exceptând situațiile când se probează când partea acuzării a ezitat să-și onoreze obligațiile de informare);
- constatarea *„repercusiunilor importante”* pentru persoana suspectă de comiterea infracțiunii.

Astfel, Colegiul stabilește că instanța de apel urma să verifice și să se expună asupra existenței cumulative a acestor trei condiții și anume concret să identifice care

anume acțiuni procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs repercusiuni importante pentru situația lui Dorofeev Stanislav, pentru a justifica concluzia de apreciere a ordonanței de ridicare din 13.02.2018 (f.d.16), ca ordonanță prin care lui Dorofeev Stanislav i se aduc *acuzății în materie penală*, termen de la care a fost calculat de către instanța de apel că Dorofeev Stanislav a căpătat calitatea de bănuțit, or, în ordonanța menționată numele inculpatului Dorofeev Stanislav a fost redat doar în partea constatatoare a acesteia, iar în partea dispozitivă a fost indicat clar și concret acțiunea procesuală de efectuare a ridicării de la Dorofeev Stanislav, au fost ridicate două fragmente de blister cu inscripția „Subutex 8mg” fără pastile în interior și 7 pastile de formă ovală cu inscripția „B8”.

Colegiul penal menționează că, potrivit. art. 63 alin. (1¹) Cod penal, **ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuțit** și informația despre drepturile prevăzute la art. 64 Cod penal, se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emiteră a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuțitul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta. În cazul în care există necesitatea dispunerii unor măsuri speciale de investigații în privința bănuțitului, aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuțit și a drepturilor sale se amână în baza ordonanței motivate a procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție pe o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii motivate a perioadei până la 3 luni. În cazul infracțiunilor privind crima organizată, spălarea de bani, al infracțiunilor cu caracter terorist, al infracțiunilor de corupție și ale celor conexe actelor de corupție, termenul de amânare a aducerii la cunoștință poate fi prelungit până la 6 luni, la demersul procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție. Fiecare prelungire a termenului de amânare a aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuțit și a drepturilor sale nu poate depăși 30 de zile.

Prin urmare, se constată că acțiunea procesuală din 13.02.2018 (*ordonanței de ridicare*), menționată mai sus, a fost efectuată în cadrul cauzei penale *nr. XXXXX*, pornită la 14.12.2016, în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, în privința persoanelor neidentificate, pe faptul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice și psihotrope în scop de înstrăinare, prin înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, săvârșită de două sau mai multe persoane, în proporții mari, fără a dispune concret în privința persoanei Dorofeev Stanislav, ceea ce nu reprezintă în sine **recunoaștere a persoanei- Dorofeev Stanislav în calitate de bănuțit**.

Or, situația din speță urmează a fi privită și prin prisma faptului că, lecturarea întregului text al art. 63 Cod de procedură penală, atestă posibilitatea începerii urmăririi penale *în exclusivitate cu privire la o anumită faptă prevăzută de legea penală*, iar atunci când din datele și probele existente rezultă indici rezonabili că o anumită persoană a săvârșit infracțiunea, atunci prin unul din cele trei acte

procedurale enumerate exhaustiv în art. 63 alin.(1) Cod de procedură penală, se dispune ca urmărirea penală să se facă și *in personam*.

Mai mult, Colegiul atrage atenția că, Curtea Constituțională a reținut că articolul 63 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede o listă exhaustivă de acte procedurale prin care persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuț, însă, prin excepția instituită de alin. (1^a) din același articol, legislatorul stabilește anumite garanții pentru situațiile în care organele de urmărire penală desfășoară acțiuni procedurale care au consecințe importante pentru persoană, fapt care corespunde rigorilor dreptului la un proces echitabil stabilit de art. 20 din Constituție.

Această stare de lucruri, în primul rând, legitimează organul de urmărire penală să demareze activitățile specifice care duc la realizarea obiectului urmăririi penale, sens în care, după sesizare, are obligația să caute și să strângă datele ori informațiile cu privire la existența infracțiunii, să ia măsuri pentru limitarea consecințelor acesteia și să strângă și să administreze probele necesare.

Începerea urmăririi penale cu privire la faptă reprezintă o garanție justificată de necesitatea protejării drepturilor persoanelor împotriva cărora a fost formulată o astfel de sesizare, pentru ca acestea să nu fie supuse unor acuzații penale fără o minimă verificare a susținerilor din care să rezulte atât existența faptei și inexistența vreunui caz care împiedică exercitarea acțiunii penale, cât și suspiciunea rezonabilă că a fost săvârșită o faptă prevăzută de legea penală.

Prin urmare, în pofida faptului că din jurisprudența națională rezultă interpretarea neunitară a legii de procedură penală cu privire la efectul pe care îl produce actul de începere a urmăririi penale, din perspectiva chestiunii asimilării acestuia, actelor prevăzute expres de Codul de procedură penală prin care persoanei i se atribuie calitatea de bănuț, instanțele de judecată în fiecare caz concret urmează să stabilească atât *existența cumulativă a celor trei condiții* pentru aprecierea actului emis, ca fiind act care acordă statut de bănuț persoanei menționate în acesta, precum și noțiunea procesului echitabil în sensul art. 6 CEDO în privința părților vătămăte, care au declarat despre ilegalitatea comisă, care a tras nu numai crearea unor prejudicii concrete acestora dar și solicitarea implicării statului prin intermediul organelor specializate de a da o calificare faptei comise și de a aplica pedeapsa corespunzătoare persoanei găsite vinovate, or, în caz contrar situația poate fi interpretată ca o lipsă de reglementări și instrumente a statului pentru a curma acțiunile infracționale a persoanelor.

În acest context, se poate de menționat că, Curtea Europeană a reținut că oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, implicit aceasta se referă și la normele de drept procesual penal. Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai la îndepărtarea îndoielilor ce ar putea plana în privința interpretării normelor juridice.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței

de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, având obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, precum și de practica relevantă a CtEDO și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chisinau, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Dorofeev Stanislav XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **18 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Plămădeală Ghenadie